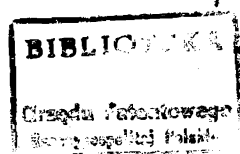

Warszawa, dnia 15 kwietnia 1954 r.

A 43 d 37/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35080

Svit, narodni podnik
(Zlin, Czechosłowacja)

Kl. ~~71 C~~ 33/06

71 C 37/00

Tarcza zdziernikowa

Udzielono patentu z mocą od dnia 29 listopada 1948 r.

Pierwszeństwo: 11 grudnia 1947 r. (Czechosłowacja)

Wynalazek dotyczy tarczy zdziernikowej, zwłaszcza do chropowacenia brzegów wierzchnich części obuwia i podeszew w celu uzyskania lepszego przylegania kleju przy wyrobie obuwia klejonego.

Dotychczas używano w tym celu najczęściej tarcz zdziernikowych, zaopatrzonych na obwodzie w wymienną taśmę szlifierską, np. z papieru lub płótna, pokrytego warstwą sproszkowanego szkła lub materiału podobnego. Tarcze takie posiadają tę wadę, że taśmy szlifierskie ulegają szybko zużyciu i muszą być często wymieniane na nowe, co powoduje przerwy i opóźnienia pracę. Ponadto taśmy te podczas pracy często rozdzierają się, narażając robotnika w razie jego nieuwagi na bardzo poważne okaleczenia.

Z tych względów używano w niektórych przypadkach tarcz zdziernikowych wykonanych z gumy, do której są wprasowane druciki stalowe. Ponieważ tarcza zużywa się (ściera) wraz z wprasowanymi w nią drucikami, więc odpada potrzeba odnawiania powierzchni roboczej (trącej) tarczy. Przy tarczach tych nie zachodzi też niebezpieczeństwo wspomnianych wyżej okaleczeń. Korzyści te nie równoważą jednak

strat, wynikających ze stosunkowo znacznego zużycia gumy wskutek stopniowego ścierania się samej tarczy, jak też jej stopniowo malejącej wydajności pracy wskutek zmniejszania się jej szybkości obwodowej w miarę zmniejszania się jej średnicy przez zużycie.

Wynalazek niniejszy zapobiega wszystkim powyższym niedogodnościom. Tarcza zdziernikowa według wynalazku składa się z dwóch razem złożonych tarcz kołnierзовych, pomiędzy którymi na ich obwodzie jest osadzona pewna liczba układów krążków, stanowiących właściwe krążki zdziernikowe; krążki te obracają się luźno około swoich osi, które są ustawione niewspółosiowo względem osi obrotów tarcz kołnierзовych.

Na rysunku przedstawiono tytułem przykładu tarczę według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok z boku tarczy, fig. 2 — widok z góry tarczy, na którym częściowo uwidoczniono krążki zdziernikowe, a fig. 3 przekrój tarczy wzdłuż linii A — A z kierunku strzałki S na fig. 2, uwidoczniający ułożyskowanie krążków.

Tarcza zdziernikowa według wynalazku składa się z większej liczby krążków zdzierniko-

wych 1, składających się z kilku metalowych krążków ząbkowanych 2. Poszczególne krążki 2 są wzajemnie oddzielone pierścieniowymi podkładkami 4. Krążki 2 i ewentualnie podkładki 4 są osadzone luźno na sworzniach 5, przy czym otwory osiowe tych krążków są znacznie większe od średnicy sworzni 5.

Sworznie 5 są wcisnięte jednym końcem w klinowaty uskok 6 tarczy 7, a drugim końcem są osadzone we wgłębieniu 8 tarczy 10. Obie tarcze 7 i 10 posiadają otwory 11 do osadzenia ich na wałku napędowym i są ze sobą połączone za pomocą śrub 12.

Zdzieranie (chropowacenie) materiału przy użyciu tarczy według wynalazku przeprowadza się w ten sposób, że pod wpływem siły odśrodkowej krążki 2 wysuwają się poza obwód obracających się tarcz 7, 10 i przylegają lekko do obrabianej powierzchni. W razie przypadkowego niewłaściwego lub silniejszego przyciśnięcia tej powierzchni do tarczy, krążki pod naciskiem cofają się tak, iż materiał nie ulega przecięciu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Tarcza zdziernikowa, zwłaszcza do chropowacenia brzegów wierzchnich części obuwia i podeszew w celu uzyskania lepszego przylegania kleju przy wyrobie obuwia klejonego, znamienna tym, że składa się z dwóch tarcz kołnierзовych (7, 10), pomiędzy którymi na obwodzie rozmieszczone są właściwe krążki zdziernikowe (1), osadzone luźno na sworzniach (5), ustawionych niewspółosiowo względem osi obrotów tarcz (8, 10).
2. Tarcza zdziernikowa według zastrz. 1, znamienna tym, że krążki zdziernikowe (1) są wykonane z kilku metalowych krążków ząbkowanych (2), osadzonych luźno na sworzniach (5).
3. Tarcza zdziernikowa według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że sworznie (5), na których

są osadzone krążki zdziernikowe (1), są zamocowane pomiędzy tarczami (7, 10), połączonymi wzajemnie za pomocą śrub (12).

4. Tarcza zdziernikowa według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że poszczególne krążki (2) krążków zdziernikowych (1) są od siebie oddzielone za pomocą pierścieniowych podkładek (4).

Svit, národní podnik

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

FIG. 1.

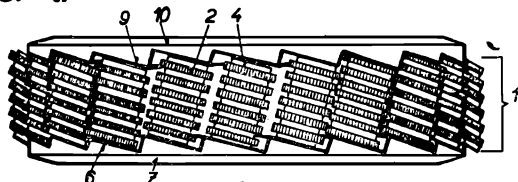

FIG. 2.

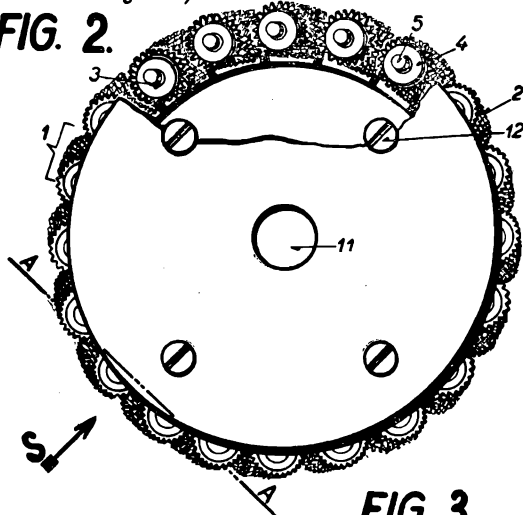

FIG. 3.

